

[Albrechtsen]

myndighed at skulle tage stilling til spørgsmålet om tvangsindgreb over for kollegiet. (Hvis der f.eks. udpegedes en tvangsadministrator, der gennemførte en varsling af lejeforhøjelser på over 40 pct., ville dette jo være ensbetydende med, at det ikke længere ville være realistisk at videreføre kollegiet som ungdomsboliger).

Kollegiebestyrelsen har endnu ikke opgivet håbet om en løsning og har meddelt beboerne, at den endnu ikke betragter forhandlingerne med Boligministeriet og de politiske partier som fuldt tilendebragte. Dette har bestyrelsen jo ret i, eftersom medlemmer af Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF og VS tidligere offentligt har tilkendegivet, at kollegiet skal videreføres som ungdomsboliger på den ene eller anden måde.

Boligministeren (Thor Pedersen):

I mit svar til spørgeren af 23. juli i år vedrørende situationen på Kunstnerkollegiet oplyste jeg, at Boligstyrelsen den 16. juni i år havde bedt Københavns Kommune som tilsynsmyndighed om at pålægge kollegiets ledelse straks at varsle en leje for kollegiet, der sikrede balance mellem indtægter og udgifter. Samtidig henstillede jeg, at man sørgede for, at det opsamlede driftsunderskud blev afviklet over højst 10 år mod normalt 5 år, samt at midlerne på kollegiets såkaldte jubilæumsfond indgik i en økonomisk helhedsløsning for kollegiet. Det er min vurdering, at denne løsning vil muliggøre en huslejudvikling på kollegiet, der på den ene side vil sikre kollegiets fortsatte eksistens som bolig for uddannelsessøgende og på den anden side bringe kollegiets økonomi på ret køl.

Imidlertid har Københavns Kommune i brev af 4. december 1986 meddelt Boligstyrelsen, at kollegiets bestyrelse har nægtet at medvirke til den skitserede løsning. Jeg kan derfor oplyse spørgeren om, at jeg har taget initiativ til fornyede drøftelser af sagen med Københavns Kommune og med kollegiets bestyrelse, og det er mit håb, at der herved kan findes en løsning, der kan føre til en snarlig opretning og stabilisering af de økonomiske forhold på kollegiet.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for svaret, især den del, der vedrører, at ministeren nu

giver tilsagn om, at der vil blive optaget forhandlinger med kollegiets bestyrelse og Københavns Kommune. Det er jeg meget tilfreds med, idet vores bekymring jo var, at der nu ville komme en situation med tvangsadministrator og alle de omkostninger, som det kunne afføde, og da der jo er flertal for, at kollegiet skal bevares som ungdomsboliger, ville det være en meget dårlig ting for det offentlige, hvis vi kom ud i en lang fase med tvangsadministration og ekstra udgifter.

Dernæst vil jeg gerne spørge ministeren i relation til det svar af 23. juli 1986, som ministeren nævnte, om ministeren i forbindelse med de forhandlinger, der nu skal føres, er opmærksom på, at den model, som ministeren skitserede for afviklingen af underskudet og huslejeafstøtelsen, ikke kan rummes inden for det budget for balancelejen, som bestyrelsen har behandlet og altså ikke har fundet mulighed for at gennemføre. Det er også en del af baggrunden for mit spørgsmål, at budgettet viser, at det ikke kan lade sig gøre at gennemføre den model, som ministeren skitserede.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg er indstillet på, at der skal findes en løsning, men jeg vil gerne tilkendegive, at der i en nuværende balancelejesituation ikke vil være noget afskrækkende i lejeniveauet. Det er min personlige vurdering. Men mit ønske er at finde en løsning med bestyrelsen primært – og det vil så i virkeligheden sige efterfølgende med Københavns Kommune – der sikrer, at det kan fortsætte som kollegium for uddannelsessøgende, og det er ikke mit ønske, at det på noget tidspunkt skal under tvangsadministration.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 385

2) Til *justitsministeren* af:

Stavad (S):

»Hvad er ministerens begrundelse for at behandle varmekontokunder hos oliebranchen ringere end familier, der er tilsluttet en kollektiv varmforsyning, der ligeledes fordele fyringsudgifterne jævnt over året?«

Skriftlig begrundelse